

SUSITAIKINIMO PAMALDOMS IR ADORACIJAI

Giesmė...

Iš Pradžios knygos.

Pr 18, 23-32

²³ Abraomas priėjo arčiau ir tarė: „Argi iš tikrųjų kartu su nedorėliu pražudysi teisųjį? ²⁴ Jei mieste rastųsi penkiasdešimt teisųjų, neįau pražudytum tą vietą ir neatleistum dėl penkiasdešimt mieste esančių teisųjų? ²⁵ Ne tavo būdas daryti tokį dalyką žudyti teisųjį kartu su nedorėliu ir padaryti teisųjį lygų nedorėliui! Tai ne tavo būdas! Argi tas, kuris yra visos žemės Teisėjas, nesielgs teisingai?“ ²⁶ VIEŠPATS atsakė: „Jei rasiu Sodomos mieste penkiasdešimt teisųjų, dėl jų pasigailėsiu visos šios vietos“. ²⁷ O Abraomas vėl tarė: „Žiūrėk, kaip drįstu kalbėti VIEŠPAČIUI, būdamas dulkė ir pelenai. ²⁸ O jeigu trūktų penkių ligi penkiasdešimt teisųjų? Argi dėl tų penkių sunaikintum visą miestą?“ Jis atsakė: „Nesunaikinsiu, jei rasiu ten keturiasdešimt penkis.“ ²⁹ Bet jis vėl kalbėjo, sakydamas: „O jei keturiasdešimt?“ Jis atsakė: „Dėl keturiasdešimt to nedarysiu.“ ³⁰ „Tenesupyksta ant manęs VIEŠPATS, tarė jis, kad aš toliau kalbu. O jei trisdešimt?“ Jis atsakė: „Nedarysiu, jeigu rasiu trisdešimt.“ ³¹ Jis tarė: „Žiūrėk, kaip drįstu kalbėti VIEŠPAČIUI. O jei ten rastųsi dvidešimt?“ Jis atsakė: „Ir dėl dvidešimt nesunaikinsiu.“ ³² Tuomet jis tarė: „Tenesupyksta ant manęs VIEŠPATS, kad dar kalbėsiu. O jei dešimt?“ „Nesunaikinsiu dėl dešimt,“ atsakė jis.

Iš šv. Faustinos dienoraščio.

Vienu momentu, Viešpats leido man pažinti visas tą dieną padarytas nuodėmes. Iš nuostabos apalpau, ir nors pažįstu Dievo gailingumą gelmę, nustebau, kad Dievas dar leidžia žemei egzistuoti. Ir dar Viešpats leido man suprasti, kas palaiko žemės buvimą- išrinktosios sielos. Kai išrinktųjų laikas ateis, pasaulis praeis. Kai kartą Viešpatį Jėzų paklausiau, kaip gali iškentėti tiek pažeminimų ir įvairių nusikaltimų, ir nebausti nusikaltėlių, atsakė man Viešpats: „Bausmei turiu amžinybę, o dabar pratęsiu jiems gailingumo laiką, bet vargas jiems, jei nepažins mano atėjimo meto. Nenoriu bausti skausmuose skęstančios žmonijos, bet noriu ją pagydyti, priglaudamas prie savo gailingos širdies. Bausmes naudoju, kai mane jie patys priverčia. Mano ranka nenoriai ima teisingumo kardą; prieš teisingumo dieną siunčiu gailingumo dieną.

Giesmė...

Iš šv. Faustinos dienoraščio.

Viduje, sielos gelmėje, pažinau, koks yra nuodėmės baisumas, netgi mažiausias kaip kankina Jėzaus sielą. Norėčiau tūkstantį pragarų kęsti negu nusidėti nors ir mažiausia kasdiene nuodėme.

Vieną dieną išvydau du kelius; vienas kelias platus, smėliu ir gėlėmis išbertas, pilnas džiugesio ir muzikos, bei įvairių malonumų. O to kelio pabaigoje žiojėjo baisi bedugnė, pragaro gelmės. Tos sielos apakintos, apsvaigintos, į tą gelmę krito, kaip žengė tuo keliu taip ir sukrisdavo. O jų tiek daug, kad neįmanoma suskaičiuoti.

Ir regėjau kitą kelią, greičiau takelį, nes buvo siauras ir erškėčiuotas bei akmenuotas, o žmonės juo ėjo su ašaromis akyse bei kentėdami. Vieni ant tų akmenų parkrisdavo, bet iškart keldavosi ir eidavo toliau. O to kelio pabaigoje – nepaprastai gražus sodas, pilnas laimės, ir visos tos sielos ten įeidavo. Tuoj pat tuo momentu pamiršdavo apie savo kančias.

Viešpats man tarė: „Prašyk to kenčiančioms sieloms: kai siela pamato ir pažįsta savo nuodėmių sunkumą, kai prieš jos akis atsiveria visas baisumas, kuriame ji yra, tegu neišsigąsta, bet su pasitikėjimu tepuola į mano gailingumą glėbį, kaip vaikas į mylimos motinos rankas. Šios sielos turi pirmenybę mano gailingumoje širdyje, jos turi pirmenybę į mano gailingumą. Pasakyk, kad nei viena siela, kuri šaukiasi mano gailingumo, nebuvo nuvilta ir nepatyrė pažeminimo. Ypatingai artimos man tos sielos, kurios pasitiki mano gerumu. O jei nuodėmingieji pažintų mano gailingumą, jų tokia daugybė nežūtų. Kalbėk pasauliui apie mano gailingumą. Tegu visa žmonija pažįsta mano gailingumą. Tai paskutiniųjų laikų ženklas, po jo ateis teisingumo diena. Kol laikas, tebėga prie mano gailingumo, tegu naudojasi krauju ir vandeniu, kuris ištryško iš mano šono“.

Malda

Viešpatie Jėzau Kristau, priekaištai šiai žemei garsiai skelbiami, nes jos gyventojai yra labai sunkiai nusidėję. Mes, pasitikėdami tavo begaliniu gailestingumu, meldžiame atleidimo malonės.

*Į kreipinius atsakysime – **Atleisk man, Viešpatie***

Už tikėjimo, meilės ir pasitikėjimo tavo gailestingumu trūkumą.
Už lengvabūdžius krikščionis, nepriimančius tavo malonės ir besipriešinančius tavo valiai.
Už atšalimą, nerūpestingumą ir tingumą tavo tarnyboje.
Už Šv. Mišių sekmadieniais ir šventėmis apleidimą.
Už pasninko nesilaikymą ir nesaikingumą valgant bei geriant.
Už nerūpestingumą auklėjant vaikus.
Už negimusių kūdikių žudymą ir žmogiškos gyvybės negerbimą.
Už išlaidumą ir kuklumo trūkumą.
Už tėvų ir sutuoktinių nuodėmes.
Už pykčio, neapykantos ir pavydo nuodėmes.
Už materialiai ar dvasiškai padarytą žalą artimiesiems.
Už meilės ar pasiaukojimo trūkumą.
Už puikybę, pavydą ir nuodėmingą žvilgsnį.
Už dvasininkijos ir šventų vietų negerbimą.
Už atmestiną atgailos sakramento šventimą.
Už lengvabūdiškumą švenčiant šventuosius sakramentus.
Už vilties į Dieviškąjį gailestingumą praradimą.
Už instinktų tenkinimą bei susilaikymo trūkumą.

Malda

O amžinasis Dieve, Tavo gailestingumas neįsivaizduojamas ir gailesčio lobynas neišsemiamas, tad palankiai pažvelk į mus ir būk mums gailestingas, kad ištikus sunkumams neprarastume vilties ir neišsigąstume, bet didžiai pasitikėdami atsiduotume Tavo šventajai valiai, kuri yra meilė bei gailestingumas. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Giesmė...

Dievo Gailestingumo šventovė.